

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2Nt/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010112
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Matulayová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2013:3613010112.1

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Matulayovej, PhD. a prísediacich H.. X. O. a U. F., vo veci návrhu odsúdeného X. Š. na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.06.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného X. Š., nar. XX.XX.XXXX v V.W.R., trvale bytom V.W.A., J. Č.. XXX/X, t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, na povolenie obnovy konania zamietá.

odôvodnenie:

Odsúdený X. Š. podal dňa 29.05.2013 na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania s odôvodnením, že trest uložený mu v konaní sp. zn. 2T/119/2012 - 81 je v zrejmom nepomere s účelom trestu vzhľadom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky. Návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania bol tunajšiemu súdu doručený dňa 31.05.2013. Odsúdený X. Š. mal za to, že v predmetnej veci sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Návrh na povolenie obnovy konania podal ako oprávnená osoba (odsúdený), keďže po jeho právoplatnom odsúdení vyšli najavo skutočnosti súdu skôr neznáme, vzhľadom ku ktorým by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k jeho pomerom. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/119/2012 - 81 zo dňa 17.07.2012, mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Dolná hranica trestnej sadzby predstavovala štyri roky, horná hranica trestnej sadzby za použitia asperačnej zásady predstavovala 13 rokov a 4 mesiace. Podľa pôvodne účinného ustanovenia § 41 ods. 2 prvej vety za bodkočiarkou "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody". V takomto prípade predstavovali sadzby, v ktorých mal súd uložiť trest 8 rokov a 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace, čo bolo mimoriadne neprimerané, porušujúce zásadu proporcionality trestu, spravodlivosti trestu a účelu a funkcie trestu. Okresný súd Partizánske si bol týchto skutočností vedomý, a preto využil ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, keď vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchateľa mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo v danom prípade neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. PL.ÚS 106/2011 - 85 zo dňa 28.11.2012 rozhodol, že v § 41 ods. 2 Trestného zákona slová "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dôvodom zrušenia časti predmetného ustanovenia bolo zohľadnenie predovšetkým požiadavky primeranosti, zásady pomocnej úlohy trestného práva, poňatia trestného práva ako prostriedku ultima ratio, ako aj princípu humanity trestného práva. Zverejnením tohto nálezu v Zbierke zákonov dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012 stratilo predmetné ustanovenie účinnosť. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie, z ktorého vychádzal Okresný súd Partizánske pri ukladaní trestu, stratilo účinnosť. Súd teda vychádzal z dolnej hranice trestnej sadzby 8 rokov a 8 mesiacov, avšak keby nevychádzal z dovtedy účinného, avšak protiústavného ustanovenia § 41 ods. 2 prvej vety za bodkočiarkou Trestného zákona, musel by vychádzať z dolnej hranice trestnej sadzby 4 roky. Teda aj keď súd použil ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, znižoval trest pod

dolnú hranicu 8 rokov a 8 mesiacov a nie pod dolnú hranicu 4 roky, pričom pri takomto mimoriadnom znížení trestu je limitovaný ustanovením § 39 ods. 3 Trestného zákona. Z uvedeného vyplýva, že aj za použitia mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby súd vychádzajúc z vtedy účinného ustanovenia nemohol vzhľadom na limitujúce ustanovenie § 39 ods. 3 Trestného zákona znížiť trest ešte viac, ako by mohol, keby Ústavným súdom Slovenskej republiky napadnuté ustanovenie v čase rozhodovania súdu neplatilo. Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov " ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa článku 125 Ústavy Slovenskej republiky, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania " . V prejednávanej veci sú podľa názoru odsúdeného splnené všetky zákonné podmienky citovaného ustanovenia: 1) Okresný súd Partizánske v trestnom konaní sp. zn. 2T/119/2012- 81 vydal rozsudok, 2) ustanovenie § 41 ods. 2 prvej vety za bodkočiarkou, z ktorého Okresný súd Partizánske vychádzal, stratilo účinnosť podľa článku 125 Ústavy Slovenskej republiky, 3) rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012 zo dňa 17.07.2012 nadobudol právoplatnosť a nebol ešte vykonaný. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej praxi opakovane uvádzal: "Z ustanovenia § 41b ods. 1 zákona o Ústavnom súde Slovenskej republiky možno jednoznačne vyodiť, že v trestných veciach právoplatne skončených pred uverejnením nálezu o nesúlade právnych predpisov, po uverejnení nálezu môže odsúdený požiadať o obnovu konania, ak bol nesúladný právny predpis podkladom právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tým sa dosiahne, že jeho právoplatné odsúdenie za spáchanie trestného činu môže byť v rámci obnovy konania (ako následku nálezu o nesúlade) zrušené a môže dôjsť k priaznivejšiemu posúdeniu jeho konania, prípadne aj k oslobodeniu spod obžaloby. Možno konštatovať, že v trestnom konaní vo vzťahu k právoplatne odsúdenej osobe hmotnoprávne následky nálezu o nesúlade uverejneného po právoplatnom odsúdení nastávajú jednoznačne ex tunc, nie teda iba od momentu uverejnenia nálezu. Vinu trestne stíhanej osoby možno po uverejnení nálezu znovu posudzovať, a to už vo svetle nálezu o nesúlade." Na základe uvedeného odsúdený navrhol, aby Okresný súd Partizánske v zmysle § 400 Trestného poriadku vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania a zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/119/2012 - 81 zo dňa 17.07.2012, právoplatné dňa 17.07.2012, v časti týkajúcej sa výroku o treste a všetkých výrokov na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili svoj podklad.

Súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.06.2013 o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vykonal dokazovanie oboznámením návrhu odsúdeného, výsluchom odsúdeného, prečítaním listinných dôkazov a oboznámením s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012.

Odsúdený X. Š. na verejnom zasadnutí zotrval na písomne podanom návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 29.05.2013, tunajšiemu súdu doručený dňa 31.05.2013 a zhodne a podrobne uviedol dôvody na povolenie obnovy konania v súlade s návrhom na povolenie obnovy konania na č.l. 1 a 2 spisu. Viac k veci neuviedol.

Z obsahu spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/119/2012 - 81 zo dňa 17.07.2012, právoplatným dňa 17.07.2012, bola schválená dohoda o vine a treste v rozsahu navrhnutom prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 12.06.2012 pod sp. zn. Pv 65/12 a odsúdený X. Š. bol uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 72 (sedemdesiatdva) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste uložený odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/2/2012 - 132 zo dňa 24.01.2012, právoplatným dňa 24.01.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Odsúdený X. Š. odôvodnil svoj návrh na povolenie obnovy konania tým, že vyšla najavo nová skutočnosť súdu skôr nežnáma, a to nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, sp. zn. PL.ÚS 106/2011, uverejnený dňa 21.12.2012 v Zbierke zákonov SR pod č. 428/2012, čím došlo k strate účinnosti prvej vety za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona, na základe ktorej mu súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/119/2012 ukladal podľa asperačnej zásady trest nad jednu polovicu trestnej sadzby odňatia slobody určenej podľa § 41 ods. 2 prvej vety Trestného zákona. Odsúdený poukazoval najmä na to, že z dôvodu novej skutočnosti, ktorá vyšla najavo až po jeho právoplatnom odsúdení v konaní sp. zn. 2T/119/2012, je pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo jeho pomerom.

V danom prípade súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol, pretože neboli splnené všetky podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Označený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky je novou skutočnosťou v zmysle § 394 Trestného poriadku, a teda prvá z podmienok pre povolenie obnovy konania je naplnená. Súd sa však musel vysporiadať aj s ďalšou podmienkou a zistiť, či v dôsledku straty účinnosti § 41 ods. 2 prvej vety za bodkočiarkou Trestného zákona je pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a (odsúdeného). Po posúdení uvedeného súd splnenie ďalšej podmienky pre povolenie obnovy konania konštatovať nemôže, keďže pôvodne uložený trest podľa jeho názoru nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/119/2012 - 81 zo dňa 17.07.2012, právoplatným dňa 17.07.2012, bola schválená dohoda o vine a treste v rozsahu navrhnutom prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 12.06.2012 pod sp. zn. Pv 65/12 a odsúdenému X. Š. bol podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7 a § 39 ods. 4 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 72 (sedemdesiatdva) mesiacov. Pri ukladaní trestu nebolo z dôvodu uloženia súhrnného trestu použité ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, trest bol odsúdenému mimoriadne znížený podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona a odsúdenému bol uložený trest pod upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby v trvaní 6 rokov, nakoľko pri aplikácii ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona upravená dolná hranica trestnej sadzby predstavovala 8 rokov a 8 mesiacov a horná hranica trestnej sadzby predstavovala 13 rokov a 4 mesiace.

Vzhľadom k tomu, že odsúdenému bol ukladaný trest pod upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby za použitia ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona, ako aj vzhľadom k tomu, že odsúdený trest v rozsahu navrhnutom prokurátorom prijal a s ohľadom na osobu odsúdeného, ktorý podľa Odpisu registra trestov z č.l. 14 bol do odsúdenia v konaní sp. zn. 2T/119/2012 9 krát súdne trestaný, nemožno pôvodne uložený trest vo výmere 72 mesiacov (6 rokov) považovať za trest, ktorý by bol v zrejmom nepomere k pomerom páchatel'a (odsúdeného). Po strate účinnosti § 41 ods. 2 prvej vety za bodkočiarkou Trestného zákona by v danom prípade pri ukladaní trestu bola opätovne zvyšovaná horná hranica trestnej sadzby na 13 rokov a 4 mesiace. U odsúdeného prevažuje pomer priťažujúcich okolností a preto sa podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom pri nepoužití § 38 ods. 7 Tr. Zákona je upravená dolná hranica trestnej sadzby 6 rokov. Pri použití ustanovenia § 38 ods. 7 Trestného zákona by k úprave dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej

sadzby nedošlo. Pôvodne uložený trest 6 rokov (t.j. 72 mesiacov) je trestom pri spodnej hranici trestnej sadzby, a teda nie je v zrejmom nepomere k pomerom páchatel'a

(odsúdeného).

Vzhľadom na uvedené a z dôvodu, že nebola splnená aj ďalšia podmienka na povolenie obnovy konania a samotný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky ako existencia novej skutočnosti súdu skôr neznámej ešte nezakladá obligatórny dôvod pre povolenie obnovy konania, súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia písomne prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.